

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

MINISTERIO DE TRABAJO E INMIGRACIÓN

10784 *Real decreto 772/2011, do 3 de xuño, polo que se modifica o Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio.*

A disposición derradeira terceira da Lei 26/2009, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2010, modificou o artigo 31 do texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, co fin de trasladar á Tesouraría Xeral da Seguridade Social a competencia para elevar a definitivas as actas de liquidación expedidas pola Inspección de Traballo e Seguridade Social, así como a competencia para resolver as actas de infracción coordinadas con actas de liquidación polos mesmos feitos. Igualmente, a disposición derradeira décimo segunda da citada lei modificou o artigo 48 do texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, e trasladou á entidade xestora competente en función da natureza das prestacións a competencia para a imposición de sancións por infraccións moi graves dos solicitantes ou beneficiarios de prestacións en materia de seguridade social.

En ambos os casos, a competencia para resolver as actas de infracción e de liquidación da Inspección de Traballo e Seguridade Social correspondía ata o 1 de xaneiro de 2010 á propia Inspección. Desta maneira, con esta modificación iníciase unha nova atribución e distribución de competencias sancionadoras no ámbito estatal, distribución plenamente respectuosa cos principios do procedemento sancionador, de tal forma que a Inspección de Traballo e Seguridade Social concentra máis a súa actividade na vixilancia do cumprimento da normativa de orde social e deriva a resolución dos seus expedientes aos órganos competentes por razón da materia.

Ao mesmo tempo, preténdese con estas modificacións garantir que a competencia sancionadora no ámbito estatal a exerzan autoridades da propia Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes daquela; en efecto, unha vez producido o 1 de marzo de 2010 o traspaso á Generalitat de Cataluña de funcións e servizos en materia de función pública inspectora, o sistema de inspección integra funcionarios estatais e autonómicos. Agora ben, mentres que a actividade inspectora pode ser exercida indistintamente por funcionarios dunha ou doutra Administración, a competencia sancionadora é función reservada en exclusiva á Administración competente por razón da materia. Por iso, é necesario garantir que a instrución e a resolución dos expedientes sancionadores e liquidatorios de cotas da Seguridade Social a leven a cabo autoridades estatais.

En liña co anterior, as modificacións que se realizan no Real decreto 928/1998, do 14 de maio, polo que se aproba o Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, complementan e desenvolven as reformas introducidas pola Lei 26/2009, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2010:

a) Complementan, porque trasladan aos órganos competentes da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes daquela a competencia para sancionar naqueles casos en que a competencia resolutoria permanece aínda na Inspección de Traballo e Seguridade Social, en virtude do previsto na disposición adicional única do Real decreto 928/1998, do 14 de maio.

Ese traslado materialízase na nova redacción do artigo 4 do Regulamento xeral, que establece a autoridade estatal competente por razón da materia en función do tipo de infracción de que se trate. Como excepción ao anterior, establécese unha competencia

resolutoria dos xefes de Inspección provincial, nos casos residuais de competencias non transferidas ás comunidades autónomas e nos supostos de actas de infracción por obstrución, nas cales se considera que a Inspección de Traballo e Seguridade Social é a autoridade estatal competente por razón da materia, dado que o que se cuestiona e defende nestes casos é o propio sistema de inspección.

b) Desenvolve, porque adapta o procedemento sancionador e liquidatorio aos cambios normativos realizados: determina o órgano instrutor, clarifica o procedemento que cómpre seguir respecto das infraccións moi graves a traballadores, etc.

Neste sentido, introdúcese variacións respecto da tramitación e resolución do procedemento administrativo sancionador por infraccións na orde social, e diferénciase entre aqueles expedientes sancionadores cuxa competencia para resolver se lles atribúe ás comunidades autónomas daqueles cuxa competencia resolutoria lles corresponde á Administración xeral do Estado e aos organismos públicos vinculados ou dependentes daquela.

Modifícase a redacción do artigo 16, de tal forma que a acumulación de infraccións respectará non só a orde de distribución de competencias entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas senón tamén a orde de distribución de competencias entre os propios órganos da Administración xeral do Estado, para salvar as dificultades que suporía que, en atención ao previsto no artigo 4.5 deste regulamento, lles corresponda a competencia para sancionar determinadas infraccións a órganos non competentes por razón da materia.

Así, coa nova redacción do artigo 18 do regulamento establécese que lles corresponde ás comunidades autónomas determinar quen é o órgano instrutor dos seus procedementos sancionadores, axustando a redacción deste artigo á Sentenza do Tribunal Constitucional 51/2006, do 16 de febreiro de 2006, que declarou a inconstitucionalidade do artigo 18.3 do Regulamento na medida en que convertía o inspector actuante en instrutor dos expedientes sancionadores, contrariando a competencia das comunidades autónomas para determinaren o órgano instrutor dos seus procedementos sancionadores.

Por outra banda, coa introdución dun novo artigo 18 bis regúlase de forma específica a tramitación e instrución dos expedientes sancionadores no ámbito da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes dela, onde a instrución do procedemento sancionador se atribúe á Inspección de Traballo e Seguridade Social, que recibirá as alegacións e efectuará a proposta de resolución que remitirá ao órgano competente para resolver.

Xunto co complemento e desenvolvemento das modificacións introducidas no texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social e no texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, o real decreto inclúe numerosas modificacións que perseguen adecuar a redacción do regulamento naqueles aspectos en que quedou desactualizado pola aprobación doutras normas xurídicas, así como aclarar algunhas cuestións que suscitaron dúbidas na súa aplicación polos seus destinatarios. Neste sentido, clarifícase o prazo a partir do cal se renova o prazo de caducidade do procedemento sancionador nos casos en que se traslada o tanto de culpa ao Ministerio Fiscal; mellórase a redacción da figura da reincidencia, reflectindo mellor a dicción recollida no artigo 41 do texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social; e incorpórase nos artigos 20.3 e 33.2 o contido do previsto na disposición adicional única do Real decreto 1125/2001, do 19 de outubro, respecto do prazo máximo para resolver os expedientes.

O real decreto estrutúrase nun artigo único, dividido en vinte e un puntos, que modifican outros tantos artigos do Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social. O artigo único complétase con dúas disposicións adicionais, dúas transitorias, unha derogatoria e cinco derradeiras.

Na elaboración deste real decreto foron consultadas as comunidades autónomas, así como as organizacións empresariais e sindicais máis representativas.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Traballo e Inmigración, coa aprobación previa da vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia, de acordo co

Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 3 de xuño de 2011,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación do Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio.*

O Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio, queda modificado como segue:

Un. Os puntos 1, 3 e 6 do artigo 4 quedan redactados do seguinte modo:

«1. No ámbito da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes daquela, as infraccións serán sancionadas polos órganos aos cales normativamente se lles atribuíu a competencia sancionadora. O procedemento sancionador iniciárase por proposta da Inspección de Traballo e Seguridade Social, ou ben, cando se trate de infraccións leves e graves de solicitantes ou beneficiarios de prestacións, como resultado dos datos ou antecedentes existentes na entidade ou órgano xestor da prestación.

No ámbito provincial, a competencia para sancionar corresponderalles aos seguintes órganos:

a) No caso das infraccións en materia de seguridade social reguladas na sección primeira do capítulo III do texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto, cuxas actas non concorran con actas de liquidación, a imposición de sanción corresponderá:

1.º Á Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social no caso das infraccións leves sinaladas nos puntos 1, 2, 3, 4 e 5 do artigo 21; as graves previstas nos puntos 1, 2, 3, 5, 7, 10 do artigo 22 no suposto de reducións de cotas da Seguridade Social, e as moi graves previstas nas letras b), d), f) do artigo 23.1.

2.º Á Dirección Provincial do Instituto Nacional da Seguridade Social ou, de ser o caso, do Instituto Social da Mariña nos supostos cualificados como infracción leve nos puntos 4 e 6 do artigo 21; como infracción grave nos puntos 4, 6, 8 e 9 do artigo 22, e como infracción moi grave nas letras a), c), e), g) do artigo 23.1.

Corresponderá a imposición de sanción á Dirección Provincial do Servizo Público de Emprego Estatal ou, de ser o caso, do Instituto Social da Mariña, cando a sanción afecte prestacións por desemprego, nos supostos previstos no punto 4 do artigo 21, nos puntos 4, 6, 8 e 9 do artigo 22 e nas letras a), c), e) e g) do artigo 23.1.

3.º A Dirección Provincial do Servizo Público de Emprego Estatal, no suposto previsto como infracción grave no artigo 22.10 cando se trate de bonificacións e como infracción moi grave na letra h) do artigo 23.1.

b) Cando se practiquen actas de infracción e actas de liquidación de cotas polos mesmos feitos, o órgano competente para sancionar será a Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, de conformidade co previsto no artigo 31 do texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.

c) Naqueles casos en que normativamente non se atribúise a competencia para resolver a outros órganos, a imposición de sancións na orde social no ámbito da Administración xeral do Estado corresponderalles aos xefes das inspeccións provinciais dependentes organicamente dela.»

«3. Será Administración competente para resolver o expediente sancionador iniciado por unha acta de infracción por obstrución a que o for por razón da materia obxecto da actuación concreta da Inspección de Traballo e Seguridade Social, no marco de distribución de competencias entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas.

Cando a materia sexa competencia da Administración xeral do Estado, se por razón da súa contía correspondese resolver á autoridade competente a nivel provincial, asumíraa o xefe da Inspección de Traballo e Seguridade Social adscrito á dita Administración. Se a competencia para resolver unha acta de infracción por obstrución corresponde, por razón da contía, a unha dirección xeral, asumíraa a Dirección Xeral da Inspección de Traballo e Seguridade Social, á cal lle corresponderá tamén resolver os recursos de alzada presentados respecto das resolucións ditas polos xefes de Inspección provincial no ámbito da Administración xeral do Estado.»

«6. A autoridade central da Inspección de Traballo e Seguridade Social poderá dirixirse ao órgano que nas súas resolucións se desvíe reiteradamente dos criterios interpretativos técnicos a que se refiren os artigos 18.3.7 e 18.3.12 da Lei 42/1997, do 14 de novembro, ordenadora da Inspección de Traballo e Seguridade Social, pódolle de manifesto o que proceda.»

Dous. O punto 1 do artigo 5 queda redactado do seguinte modo:

«1. Cando o funcionario actuante considere que os feitos que deron lugar ao comezo do procedemento administrativo sancionador puideren ser constitutivos de ilícito penal, remitíralle ao xefe da Inspección de Traballo e Seguridade Social informe con expresión dos feitos e circunstancias e dos suxeitos que puideren resultar afectados.

Se o xefe da Inspección de Traballo e Seguridade Social estimar a concorrencia de ilícito penal, comunicarllo ao órgano competente para resolver, quen acordará, de ser o caso, a remisión do expediente ao Ministerio Fiscal e se absterá de seguir o procedemento administrativo sancionador a que se refire o capítulo III polos mesmos feitos, ata que o Ministerio Fiscal, de ser o caso, resolva non interpor acción ou ata que lle sexa notificada a firmeza da sentenza ou auto de sobresemento que dite a autoridade xudicial.

Coa remisión do expediente administrativo sancionador solicitarase da autoridade xudicial a notificación da resolución que poña fin ao procedemento, que se efectuará nos termos previstos no artigo 270 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial.

Tamén se suspenderá o procedemento administrativo cando, non mediando a dita comunicación, se coñeza a existencia de actuacións penais polos mesmos feitos e fundamento en relación ao mesmo presunto responsable.»

Tres. O artigo 7 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 7. *Prescripción e cousa resolta.*

1. As infraccións na orde social prescriben ao tres anos contados desde a data da infracción, salvo en materia de seguridade social, en que o prazo de prescripción é de catro anos, e en materia de prevención de riscos laborais, en que prescribirán ao ano as infraccións leves, aos tres anos as graves e ao cinco anos as moi graves, de acordo coa súa lexislación específica.

2. Os prazos de prescripción para a imposición de sancións na orde social interrómpanse por calquera das causas admitidas en dereito, por acta de infracción debidamente notificada, requirimento ou orde de paralización da Inspección de Traballo e Seguridade Social. Nas débedas por cotas á Seguridade Social observarase o disposto no artigo 21 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social. A prescripción tamén se interromperá pola iniciación do procedemento de

oficio sinalado no artigo 6 deste regulamento e, en todo caso, polo inicio de actuación administrativa con coñecemento formal do suxeito pasivo conducente á comprobación da infracción ou da débeda, por calquera actuación do suxeito responsable que implique recoñecemento dos feitos constitutivos da infracción ou da débeda, ou pola interposición de reclamación ou recurso de calquera clase por parte dos afectados ou dos seus representantes.

A comunicación en que se traslade o tanto de culpa ao órgano xudicial competente ou ao Ministerio Fiscal, cando as infraccións puideren ser constitutivas de delito, interrompe a prescrición ata que se lle notifique á administración competente a firmeza da resolución xudicial que se dite, ou ata que o Ministerio Fiscal comunique a súa decisión de non exercer a acción penal.

3. As sancións impostas prescribirán ao cinco anos, contados desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola cal se impón a sanción.

4. Non se poderán sancionar os mesmos feitos que fosen obxecto de anterior resolución administrativa sancionadora cando concorra identidade de suxeito, de feitos e de fundamentos, salvo que así o dispoña expresamente a dita resolución e persista o infractor de forma continuada nos feitos sancionados.

5. A caducidade declarada dun expediente administrativo sancionador ou liquidatorio non impide a iniciación doutro novo con identidade de suxeito, feitos e fundamentos, cando a infracción denunciada ou a débeda imputada non prescribisen, se realicen novas actuacións inspectoras e se practique nova acta de infracción ou de liquidación.»

Catro. O punto 1 do artigo 10 queda redactado do seguinte modo:

«1. As entidades xestoras e colaboradoras e os servizos comúns da Seguridade Social e o Servizo Público de Emprego Estatal prestarán a súa colaboración á Inspección de Traballo e Seguridade Social na forma disposta nos artigos 9.2 da Lei 42/1997, do 14 de novembro, ordenadora da Inspección de Traballo e Seguridade Social, e 79 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social. Para tal obxecto, cederán ou facilitarán á dita Inspección, cando lles sexa solicitado pola canle orgánica que sinala a súa autoridade central, a información, antecedentes e datos con relevancia para o bo fin da acción inspectora, incluso os de carácter persoal obxecto de tratamento automatizado sen necesidade de consentimento do interesado.

Do mesmo xeito, as entidades xestoras e servizos comúns e o Servizo Público de Emprego Estatal poderán solicitar a actuación inspectora e encomendar á Inspección as comprobacións que resulten necesarias para a súa xestión cando correspondan ao ámbito da acción inspectora. Poderanse establecer programas de coordinación e intensificarse a conexión mutua.»

Cinco. O punto 1 e o punto 5 do artigo 14 quedan redactados do seguinte modo:

«1. As actas de infracción da Inspección de Traballo e Seguridade Social deberán reflectir:

a) Nome e apelidos ou razón social, domicilio, actividade, documento nacional de identidade, número de identificación fiscal, código de conta de cotización á Seguridade Social e, de ser o caso, número de Seguridade Social de autónomos, do presunto suxeito infractor. De se comprobar a concorrencia de responsable subsidiario ou solidario, farase constar tal circunstancia, fundamentación fáctica e xurídica da súa presunta responsabilidade e os mesmos datos exixidos para o suxeito responsable directo.

b) Os feitos comprobados polo funcionario actuante, con expresión dos relevantes para efectos da tipificación da infracción, os medios utilizados para a comprobación dos feitos que fundamentan a acta e os criterios en que se fundamenta a gradación da proposta da sanción; así mesmo, consignará se a actuación foi mediante visita, comparecencia ou por expediente administrativo.

c) A infracción ou infraccións presuntamente cometidas, con expresión do precepto ou preceptos vulnerados, e a súa cualificación.

d) Número de traballadores da empresa e número de traballadores afectados pola infracción, cando tal requisito sirva para graduar a sanción ou, de ser o caso, cualificar a infracción.

e) A proposta de sanción, a súa gradación e cuantificación, que será o total das sancións propostas de se ter denunciado máis dunha infracción. Incluirase expresamente a proposta das sancións accesorias que procedan como vinculadas á sanción principal.

f) Órgano competente para resolver e órgano competente para realizar os actos de instrución e ordenación do expediente sancionador, e prazo para a interposición das alegacións ante este.

g) Indicación do funcionario que practica a acta de infracción e sinatura deste e, de ser o caso, visado do inspector de Traballo e Seguridade Social coa súa sinatura e indicación do que a efectúe.

h) Data da acta de infracción.»

«5. A aplicación da reincidencia exige que se sinale tal circunstancia e a súa causa, e que se trate de infraccións do mesmo tipo e cualificación, que a resolución sancionadora da primeira infracción adquirise firmeza en vía administrativa e que entre a data de notificación da dita resolución sancionadora e a comprobación da segunda infracción non transcorresen máis de 365 días. De se apreciar reincidencia, a contía das sancións poderase incrementar na forma establecida pola lexislación vixente.»

Seis. O artigo 16 queda redactado do seguinte modo:

«No caso de que na mesma actuación inspectora se observasen varias presuntas infraccións, deberanse acumular nunha soa acta as correspondentes a unha mesma materia, entendendo por tales as infraccións en materia de relación laboral, de prevención de riscos laborais, en materia de seguridade social, en materia de colocación e emprego, en materia de emigración, de movementos migratorios e de traballo de estranxeiros e as motivadas por obstrución. Non procederá a acumulación nos casos de tramitación simultánea de actas de infracción e liquidación polos mesmos feitos, cando concorran supostos de responsabilidade solidaria ou subsidiaria, ou nas infraccións relacionadas causalmente cun accidente de traballo ou enfermidade profesional. En todo caso, a acumulación de infraccións respectará a distribución de competencias entre os órganos da Administración xeral do Estado e entre a Administración xeral do Estado e da comunidade autónoma respectiva.»

Sete. O artigo 17 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 17. *Notificación das actas de infracción e alegacións.*

1. As actas de infracción serán notificadas ao presunto suxeito ou suxeitos responsables no prazo de dez días hábiles contados a partir do prazo da actuación inspectora, entendéndose por esta a data da acta, advertíndolles que poderán formular escrito de alegacións no prazo de quince días hábiles contados desde o seguinte ao da súa notificación, acompañado da proba que xulguen pertinente, ante o órgano instrutor do expediente, e que, no caso de non efectuaren alegacións, a acta de infracción poderá ser considerada proposta de resolución, cos efectos previstos nos artigos 18 e 18 bis.

2. Cando a acta de infracción afecte solicitantes e beneficiarios de prestacións, comunicarse, de forma simultánea, ao órgano ou entidade xestora correspondente, para efectos da adopción da suspensión cautelar prevista na normativa aplicable.

3. As actas de infracción e as de liquidación polos mesmos feitos notificaranse ao presunto suxeito ou suxeitos responsables simultaneamente, e poderá ser obxecto de alegacións conforme o procedemento establecido para as actas de liquidación, de conformidade co previsto no artigo 34 deste regulamento.

4. O suxeito ou suxeitos responsables que formulen alegacións contra a acta terán dereito a ver os documentos existentes no expediente, sen máis excepcións que as necesarias para asegurar a confidencialidade da orixe de calquera queixa, de conformidade co artigo 15.c do Convenio número 81 da Organización Internacional do Traballo e o artigo 12.1 da Lei 42/1997, do 14 de novembro.»

Oito. O artigo 18 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 18. *Tramitación e instrución do expediente sancionador no ámbito de competencias das comunidades autónomas.*

1. A determinación dos órganos competentes para realizar os actos de instrución e ordenación da tramitación dos expedientes sancionadores competencia das comunidades autónomas corresponderá a estas. O órgano instructor do expediente deberá remitir a proposta de resolución, xunto co expediente administrativo sancionador, ao órgano competente para resolver cunha antelación mínima de quince días ao vencemento do prazo para ditar resolución, establecido no artigo 20.3 deste regulamento.

2. De non se formalizar escrito de alegacións, continuará a tramitación do procedemento ata ditar a proposta de resolución que corresponda.

3. De se formularen alegacións en prazo contra a acta de infracción, o órgano instructor poderá solicitar informe ampliatorio, que se emitirá en quince días, do inspector ou subinspector que redactou a acta. O citado informe será preceptivo se nas alegacións se invocan feitos ou circunstancias distintos aos consignados na acta, insuficiencia do seu relato fáctico ou indefensión por calquera causa.

Recibidas as alegacións, ou transcorrido o prazo sinalado para efectualas, o instructor poderá acordar a apertura do período de proba, de conformidade co previsto no artigo 17 do Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora, aprobado polo Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto.

O dito informe valorará expresamente as probas achegadas ou que se practicaron, e as alegacións producidas. De o expediente derivar de acta visada polo inspector, o informe do subinspector que a practicou será obxecto de conformidade polo inspector que visou a acta orixinadora de actuacións, nos termos que establece o artigo 12, puntos 2 e 3, deste regulamento.

4. Cando das dilixencias practicadas se desprender a invocación ou concorrencia de feitos distintos aos apuntados na acta, o órgano instructor, antes de emitir a súa proposta de resolución, dará audiencia ao suposto responsable polo prazo de oito días con vista do actuado. Realizado o trámite de audiencia, o suxeito responsable poderá formular novas alegacións polo prazo doutros tres días, e cando remate quedará visto para a proposta de resolución.»

Nove. Engádese un novo artigo 18 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 18 bis. *Tramitación e instrución do expediente sancionador no ámbito da Administración xeral do Estado.*

1. No ámbito da Administración xeral do Estado, a instrución e ordenación do procedemento sancionador corresponderá á xefatura da Unidade Especializada de Seguridade Social, e a ordenación do expediente finalizará con proposta de resolución, incluíndo, de ser o caso, a proposta de sancións accesorias, que se remitirá ao órgano competente para resolver xunto co expediente administrativo sancionador, cunha antelación mínima de quince días ao vencemento do prazo para ditar resolución establecido no artigo 20.3 deste regulamento.

2. De non se formalizar escrito de alegacións, continuará a tramitación do procedemento ata ditar a proposta de resolución que corresponda.

3. De se formularen alegacións en prazo contra a acta de infracción, o xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social poderá solicitar informe ampliatorio, que se emitirá en quince días, do inspector ou subinspector que practicou a acta. O citado informe será preceptivo se nas alegacións se invocan feitos ou circunstancias distintos aos consignados na acta, insuficiencia do seu relato fáctico ou indefensión por calquera causa.

O dito informe valorará expresamente as probas achegadas ou que se practicasen, e as alegacións producidas. De o expediente derivar de acta visada por inspector, o informe do subinspector que a practicou será obxecto de conformidade polo inspector que visou a acta orixinadora de actuacións, nos termos que establece o artigo 12, puntos 2 e 3, deste regulamento.

Recibidas as alegacións ou transcorrido o prazo sinalado para efectualas, poderá acordar a apertura do período de proba, de conformidade co previsto no artigo 17 do Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora, aprobado polo Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto.

4. Cando das dilixencias practicadas se desprender a invocación ou concurrencia de feitos distintos aos apuntados na acta, o órgano instrutor, antes de emitir a súa proposta de resolución, dará audiencia ao suposto responsable polo prazo de oito días con vista do actuado. Realizado o trámite de audiencia, o suxeito responsable poderá formular novas alegacións polo prazo doutros tres días, e ao seu termo quedará visto para realizar a proposta de resolución correspondente, que se lle deberá remitir ao órgano competente para resolver coa antelación prevista no punto primeiro deste artigo.

5. De a acta de infracción se ter practicado polos mesmos feitos que motiven a acta de liquidación, a presentación de alegacións ou de recurso contra unha delas entenderase como formulado tamén contra a outra, salvo que expresamente se manifeste o contrario; en tal suposto procederase na forma establecida no capítulo VI deste regulamento.

6. Naqueles casos en que a imposición de sancións na orde social no ámbito da Administración xeral do Estado lles corresponda aos xefes das inspeccións provinciais, e concorra nestes a dobre condición de xefe de Inspección provincial e xefe de Unidade Especializada de Seguridade Social, deberán asignar as funcións de instrución e ordenación do expediente a un funcionario dependente organicamente da Administración xeral do Estado.»

Dez. O artigo 19 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 19. *Procedemento de oficio ante a orde xurisdiccional social, derivado de comunicacións da autoridade laboral.*

1. Cando a acta de infracción fose obxecto de alegacións polo suxeito responsable con base en alegacións ou probas que poidan desvirtuar a natureza laboral da relación xurídica obxecto da actuación inspectora, o órgano instrutor poderá propor que se formalice demanda de oficio ante a xurisdición do social que, de se formalizar, motivará a suspensión do procedemento con notificación ao interesado.

2. Nos casos en que a acta de infracción se referir a supostos tipificados nos puntos 2, 6 e 10 do artigo 7 e nos puntos 2, 11 e 12 do artigo 8 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, e de concorreren as circunstancias establecidas polo texto refundido da Lei de procedemento laboral, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/1995, do 7 de abril, poderase proceder na forma establecida no punto anterior.

3. As propostas a que se refiren os puntos anteriores conterán os requisitos xerais exixidos para as demandas dos procesos ordinarios. De o órgano competente

para resolver formular demanda de oficio, observará nela os requisitos indicados xuntando copia do expediente sancionador, e suspenderá o procedemento sancionador. Unha vez ditada sentenza firme e comunicada esta, de conformidade co artigo 270 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, continuará a tramitación do expediente administrativo.

4. A autoridade competente, unha vez que lle fose notificada a firmeza da sentenza derivada do procedemento xudicial social, ordenará que se continúe a tramitación do expediente administrativo sancionador e que o órgano instructor efectúe a correspondente proposta de resolución.»

Once. O punto 3 do artigo 20 queda redactado do seguinte modo:

«3. O prazo máximo para resolver os expedientes sancionadores por infraccións de orde social será de seis meses, que serán computados desde a data da acta ata a data en que se dite a resolución; no caso de superación do dito prazo producirase a caducidade do expediente. Cando concorran circunstancias excepcionais, poderase acordar a ampliación do dito prazo máximo nos termos previstos no artigo 42.6 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Non se computarán dentro do prazo máximo para resolver as interrupcións por causas imputables aos interesados ou motivadas pola suspensión do procedemento a que se refire este regulamento.»

Doce. O punto 2 do artigo 21 queda redactado do seguinte modo:

«2. Cando a resolución fose ditada polas correspondentes entidades xestoras ou servizos comúns da Seguridade Social, ou polo Servizo Público de Emprego Estatal, de acordo co establecido neste regulamento, remitiráselle copia da resolución que se lle dite ao xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social da Inspección de Traballo e Seguridade Social que efectuase a proposta de resolución correspondente.»

Trece. O artigo 25 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 25. *Recadación do importe das sancións.*

1. As sancións pecuniarias a que se refire este regulamento, impostas por órganos da Administración xeral do Estado, excepto por infraccións en materia de seguridade social, serán recadadas polo procedemento establecido no Regulamento xeral de recadación, aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo; a recadación en período voluntario corresponderalles ás delegacións de Economía e Facenda e, en período executivo, á Axencia Estatal da Administración Tributaria.

O prazo de ingreso en período voluntario será de trinta días desde a data de notificación da resolución que impoña a sanción. Cando esta sexa impugnada en vía administrativa, na resolución do recurso concederase, de ser o caso, un novo prazo de quince días para o ingreso.

2. As sancións pecuniarias impostas por órganos da Administración xeral do Estado por infraccións en materia de seguridade social faranse efectivas na Tesouraría Xeral da Seguridade Social, que procederá á súa reclamación só para os efectos recadatorios nos termos establecidos no Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 1415/2004, do 11 de xuño. Para tal efecto remitiráselle certificación do acto firme para que, só para os efectos recadatorios e sen posibilidade de revisión, proceda á súa reclamación. No entanto, cando a competencia para a imposición de sancións pecuniarias lle corresponda á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, na resolución que se dite para o efecto liquidarase, ademais, a sanción correspondente e procederase a requirir o seu pagamento.

Da efectividade do pagamento dará conta a dita Tesouraría Xeral da Seguridade Social, no prazo de dez días hábiles, ao órgano competente para resolver. De non se efectuar o ingreso nos prazos sinalados, será instada a recadación en vía executiva polos órganos e procedementos establecidos no Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social.

3. As sancións impostas no ámbito das súas competencias por órganos das comunidades autónomas serán recadadas polos órganos e procedementos establecidos nas normas que regulan a recadación dos ingresos de dereito público de cada unha das ditas comunidades.

4. O ingreso das sancións a que se refiren os puntos anteriores comunicaráse á Inspección de Traballo e Seguridade Social que emitiu as actas orixinadoras do expediente sancionador, coa periodicidade que se estableza na Conferencia Sectorial.»

Catorce. O punto 3 do artigo 29 queda redactado do seguinte modo:

«3. A Inspección de Traballo e Seguridade Social, sen prexuízo da súa estrutura e ámbito territorial de actuación, e de conformidade coa habilitación nacional recoñecida polo artigo 2.1 da Lei 42/1997, do 14 de novembro, poderá desenvolver actuacións inspectoras de alcance supraprovincial relativas a débedas por cotas a que se refiren este capítulo e o capítulo III; poderá iniciar expedientes liquidatorios e sancionadores do mesmo alcance e atribuirá a competencia para efectuar a proposta de resolución ao xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social da Inspección en cuxo ámbito funcional se efectuasen as actuacións ou, de ser o caso, ao xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social da Dirección Especial, de acordo co previsto no artigo 18.3.9 da Lei 42/1997, do 14 de novembro, que, para estes efectos, terá a consideración de Inspección provincial, e ao cal lle serán de aplicación as atribucións e os cometidos establecidos para os ditos órganos periféricos.»

Quince. O punto 5 do artigo 30 queda redactado do seguinte modo:

«5. Nos supostos en que se practique proposta de liquidación de débedas de forma simultánea á extensión de acta de infracción ao mesmo suxeito, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social comunicará ao respectivo xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social a formalización da reclamación de débeda para coordinar a tramitación de ambos os expedientes e, de ser o caso, dos sancionadores que concorreren polos mesmos feitos que motiven a proposta de liquidación.»

Dezaseis. O artigo 33 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 33. *Notificación e resolución das actas de liquidación.*

1. As actas de liquidación de cotas serán notificadas pola Inspección de Traballo e Seguridade Social ao suxeito responsable así como, de ser o caso, aos responsables subsidiarios ou solidarios, aos cales se lles fará constar que poderán formular alegacións na forma establecida no artigo anterior no prazo de quince días contados desde a data da notificación. No suposto de responsabilidade solidaria, as actas tramitaranse no mesmo expediente administrativo liquidatorio.

Tamén se lles notificará a acta de liquidación aos traballadores interesados; de afectar un colectivo de traballadores, a notificación efectuarase á súa representación unitaria ou, na súa falta, ao primeiro dos afectados pola orde alfabética de apelidos e nome. Os traballadores non conformes cos períodos e bases de cotización recollidas na acta ou coa procedencia da liquidación poderán formular alegacións nas mesmas condicións que o presunto responsable. Así mesmo, a acta comunicárase de inmediato á Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Antes do vencemento do prazo sinalado para formularen alegacións, os interesados poderán ingresar o importe da débeda sinalada na acta de liquidación,

xustificando o pagamento ante a Inspección de Traballo e Seguridade Social en idéntico prazo. A liquidación provisional cuxo importe fíxese efectivo o suxeito responsable, adquirirá o carácter de liquidación definitiva.

2. De os obrigados ao pagamento e demais interesados a que se refire o punto anterior formularen alegacións, poderase solicitar informe ampliatorio ao inspector ou subinspector que formulou a acta, e darase vista e audiencia ao alegante polo prazo de dez días en que poderá alegar e probar novamente o que xulgue conveniente.

Transcorrido o prazo de alegacións sen que se formularan estas, ou o da audiencia e segundas alegacións, o xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social da Inspección de Traballo e Seguridade Social efectuará proposta de resolución que poderá propor a elevación a definitiva da liquidación practicada ou ben a modificación ou anulación da acta practicada. Na proposta de resolución fixaranse de forma motivada os feitos probados e a súa cualificación xurídica.

Esta proposta de resolución deberase remitir, xunto cos antecedentes e coa antelación mínima sinalada no punto 1 do artigo 18 bis, ao órgano competente da Dirección Xeral ou Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, que ditará resolución elevando a definitiva a liquidación que proceda, ou ben modificando ou anulando a acta practicada, a cal lles será notificada aos interesados. O prazo máximo para resolver os expedientes liquidatorios de cotas será de seis meses, computados desde a data da acta ata a data en que se dite a resolución, nos mesmos termos establecidos no artigo 20.3 para o procedemento sancionador.

Nos supostos de derivación de responsabilidade, a resolución que se dite determinará quen resulte ser o debedor principal e, de ser o caso, os restantes debedores solidarios e subsidiarios, entre os suxeitos obrigados ao pagamento da débeda, conferindo ao primeiro, desde o dito instante, os dereitos e obrigas de tal condición, no mesmo acto administrativo liquidatorio. O procedemento recadatorio poderase dirixir contra calquera dos debedores solidarios recollidos na resolución administrativa que se dite ou contra os subsidiarios, de concorreren os supostos legais para a súa existencia.

3. Contra tales resolucións cabe recurso de alzada ante o superior xerárquico do órgano que ditou o acto. Os importes sinalados nas resolucións do punto anterior, sexan ou non obxecto de recurso de alzada, deberanse facer efectivos na Tesouraría Xeral da Seguridade Social ata o último día do mes seguinte ao da súa notificación; noutro caso, iníciase o procedemento de constrinximento a que se refiren os artigos 33 e seguintes do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, salvo que se garanta con aval bancario suficiente ou se consigne o importe nos termos regulamentariamente establecidos na Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

De se ter interposto recurso de alzada contra o acto administrativo liquidatorio, e de se ter garantido o seu importe con aval suficiente ou se ter consignado este, suspenderase o procedemento recadatorio ata os quince días seguintes a aquel en que se notifique a resolución ditada sobre o recurso de alzada, nos termos establecidos no Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social.

Tales resolucións esgotan a vía administrativa e son susceptibles de recurso ante a xurisdición contencioso-administrativa.

4. Os funcionarios da Inspección de Traballo e Seguridade Social que iniciaron os expedientes liquidatorios sobre os cales se ditase resolución administrativa firme, poderán promover ante o xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social que tramitou os ditos expedientes a formulación de proposta de revisión da dita resolución, ante o órgano da Tesouraría Xeral da Seguridade Social que a ditase, cando consideren razoada e fundadamente que é manifestamente ilegal e lesiva para os intereses xerais, entendendo que se dan os ditos supostos cando esta infrinxa gravemente normas de rango legal ou regulamentario e atente tamén gravemente contra os intereses económicos da Seguridade Social. Se os

documentos liquidatorios necesitasen o trámite de visado por un inspector de Traballo e Seguridade Social, a proposta de revisión requirirá o mesmo requisito.

O órgano da Tesouraría Xeral da Seguridade Social competente, logo de ditame favorable do Consello de Estado, poderá declarar de oficio a nulidade de tal resolución, ou promover a revisión ante a xurisdición contencioso-administrativa en supostos de anulabilidade, de acordo co procedemento regulado no título VII da Lei 30/1992, do 26 de novembro.»

Dezasete. O artigo 34 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 34. *Actas de liquidación concorrentes con actas de infracción polos mesmos feitos.*

1. Cando se practiquen acta de infracción e acta de liquidación de cotas polos mesmos feitos, procederase da forma seguinte:

a) As actas de infracción e liquidación polos mesmos feitos terán os requisitos formais exixidos para elas neste regulamento. A acta de infracción poderase remitir, en canto a relato de feitos e demais circunstancias fácticas, ao contido da acta de liquidación e os seus anexos, o que se fará constar expresamente.

b) Ambas as actas se practicarán coa mesma data e se notificarán simultaneamente.

c) Nas actas de infracción a que se refire este artigo só caberá a acumulación de infraccións que se refiran a feitos con efecto liquidatorio na correspondente acta de liquidación.

d) O procedemento aplicable a ambas será conxunto, e responderá ao establecido para as actas de liquidación. A proposta de resolución será única para ambas as actas, e corresponderá ao xefe da Unidade Especializada de Seguridade Social da Inspección de Traballo e Seguridade Social.

Na proposta de resolución fixaranse de forma motivada os feitos probados, a súa cualificación xurídica e a contía da sanción que se propón impor.

2. Se o suxeito infractor der a súa conformidade á liquidación practicada, mediante o ingreso do seu importe no prazo establecido no artigo 31.3 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, e, de ser o caso, no sinalado no artigo 33.1, parágrafo terceiro, deste regulamento, as sancións por infracción polos mesmos feitos reduciranse automaticamente ao 50 por 100 da súa contía.

3. As resolucións que se diten comunicaránse ao xefe de Unidade Especializada da Seguridade Social da Inspección Provincial que emitise a proposta de resolución, e notificaránse en forma aos interesados.

4. Contra as resolucións unificadas a que se refire o punto 3 caberá recurso de alzada, nas condicións e cos requisitos establecidos no artigo 33.3.

5. No caso de que teña lugar a comunicación prevista no artigo 36 deste regulamento, non procederá a unificación de procedementos prevista no punto 1.»

Dezaioito. O título do capítulo VII queda redactado do seguinte modo:

«Procedemento para a imposición de sancións por infraccións dos solicitantes ou beneficiarios de prestacións do Sistema de Seguridade Social.»

Dezanove. O artigo 37 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 37. *Competencia para sancionar infraccións dos solicitantes ou beneficiarios de prestacións do Sistema de Seguridade Social.*

Os directores provinciais do Instituto Nacional de Seguridade Social, do Instituto Social da Mariña ou do Servizo Público de Emprego Estatal, en función da natureza da prestación, serán órganos competentes para sancionar as infraccións leves, graves e moi graves dos solicitantes ou beneficiarios de prestacións da Seguridade Social.»

Vinte. Engádesse un novo artigo 37 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 37 bis. *Procedemento para a imposición de sancións leves e graves aos solicitantes ou beneficiarios de prestacións do sistema de Seguridade Social.*

1. O procedemento para sancionar as infraccións leves e graves iniciárase por comunicación da Inspección de Traballo e Seguridade Social á entidade xestora competente, ou como resultado dos antecedentes ou datos existentes na propia entidade.

2. O escrito de iniciación do procedemento sancionador deberá expor os feitos constatados, a forma da súa comprobación, a infracción presuntamente cometida con expresión do precepto vulnerado, a reincidencia, de ser o caso, e a proposta de sanción. Iniciado o procedemento sancionador, poderase proceder á suspensión cautelar do desfrute da prestación nos termos establecidos no texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, que no suposto de prestacións ou subsidios por desemprego suporá a interrupción do aboamento da prestación económica e da cotización á Seguridade Social.

3. O documento iniciador do procedemento sancionador e, de ser o caso, a suspensión cautelar, será notificado pola entidade xestora ao suxeito responsable, ao cal se lle concederá un prazo de quince días hábiles para que alegue por escrito o que conveña ao seu dereito e para que achegue as probas que considere necesarias, podendo solicitar o exame da documentación que fundamente a iniciación do procedemento sancionador no prazo para alegacións e probas.

4. Á vista do actuado, o órgano competente ditará a resolución correspondente, que porá fin á vía administrativa, deberá notificárselle ao suxeito responsable e será inmediatamente executiva e impugnabile ante os órganos xurisdiccionais da orde social, de conformidade co establecido no artigo 2 do texto refundido da Lei de procedemento laboral e no artigo 233 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

5. A sanción imposta substituirá a suspensión cautelar se esta se adoptar; se se impuxer sanción de suspensión da prestación ou subsidio por desemprego, suporá a redución do período de cotización á Seguridade Social por tempo igual ao da suspensión acordada. Se non se impuxer sanción, reiniciarase de oficio a percepción das prestacións suspendidas cautelarmente, mesmo con atrasos, sempre que o beneficiario reúna os requisitos para iso, ou desde ou ata o momento en que estes concorran.

6. Para os efectos previstos no texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, existirá reincidencia cando o suxeito responsable cometa unha infracción do mesmo tipo e cualificación que outra xa sancionada en firme no prazo dos 365 días anteriores ao de comisión da que se examine conforme o previsto no artigo 21 deste regulamento. De non se apreciar reincidencia, a comisión de posterior infracción será obxecto da sanción prevista na súa cualificación ordinaria.»

Vinte e un. O artigo 38 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 38. *Procedemento de suspensión cautelar e de imposición de sancións por infraccións moi graves aos solicitantes ou beneficiarios de prestacións do Sistema de Seguridade Social.*

1. Cando a Inspección de Traballo e Seguridade Social elabore a acta de infracción por infracción moi grave con proposta de extinción das prestacións do Sistema de Seguridade Social, remitirá copia da acta á entidade xestora competente para que proceda, de ser o caso, á suspensión cautelar das prestacións ou subsidios, que se lle notificará ao interesado e que se manterá ata a resolución definitiva do procedemento sancionador.

2. O procedemento que cómpre seguir para a imposición de sancións por infraccións moi graves comprendidas neste capítulo será o previsto no artigo 18 bis

para a tramitación e resolución daqueles expedientes sancionadores en materia de competencia da Administración xeral do Estado.

3. Esgotada a vía administrativa con imposición de sanción por infracción moi grave, a entidade xestora reclamará os importes indebidamente percibidos conforme a normativa de aplicación. O réxime de recursos destas resolucións é o previsto no capítulo IV deste regulamento xeral, sen prexuízo do previsto no artigo 96.2 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.»

Disposición adicional primeira. *Referencias ao recurso ordinario.*

As referencias efectuadas no Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio, ao recurso ordinario, débense entender realizadas ao recurso de alzada.

Disposición adicional segunda. *Intercambio de datos entre a Inspección de Traballo e Seguridade Social e o Servizo Público de Emprego Estatal.*

A Inspección de Traballo e Seguridade Social e o Servizo Público de Emprego Estatal poderán establecer, mediante convenio de colaboración, programas de coordinación dirixidos a facilitar o intercambio dos datos que resulten necesarios para o exercicio das competencias sancionadoras, cos límites que en cada caso se establezan.

Disposición transitoria primeira. *Procedementos anteriores á vixencia do real decreto.*

Os procedementos iniciados con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto continuarán tramitándose conforme as normas vixentes no momento do seu inicio.

Disposición transitoria segunda. *Asunción de competencias sancionadoras polo Servizo Público de Emprego Estatal.*

As competencias sancionadoras atribuídas ás direccións provinciais do Servizo Público de Emprego Estatal respecto das infraccións reguladas na sección primeira do capítulo III do texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social, relativas ás prestacións por desemprego, serán de aplicación unha vez que o Servizo Público de Emprego Estatal dispoña dos recursos necesarios para iso e así se estableza por orde do Ministerio de Traballo e Inmigración. Ata entón, a competencia para sancionar as infraccións mencionadas corresponderalles aos xefes das inspeccións provinciais de Traballo e Seguridade Social da Administración xeral do Estado.

Disposición derogatoria única. *Alcance da derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao establecido neste real decreto. En particular, queda derogada a disposición adicional única do Real decreto 928/1998, do 14 de maio.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase en exercicio da competencia estatal en materia de lexislación laboral, ao abeiro do disposto no artigo 149.1.7.^a da Constitución española, mentres sexa aplicable a procedementos en materia laboral.

Cando sexa aplicable a procedementos en materia de seguridade social, os preceptos deste real decreto constitúen lexislación básica, ao abeiro do artigo 149.1.17.^a da Constitución española, excepto no que respecta aos procedementos en materia de réxime económico da Seguridade Social, cuxa regulación queda amparada no título competencial correspondente do artigo 149.1.17.^a da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Regulamento xeral sobre inscrición de empresas e afiliación, altas, baixas e variacións de datos de traballadores na Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 84/1996, do 26 de xaneiro.*

O punto 1.2.º do artigo 35 do Regulamento xeral sobre inscrición de empresas e afiliación, altas, baixas e variacións de datos de traballadores na Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 84/1996, do 26 de xaneiro, queda redactado nos seguintes termos:

«2.º As altas practicadas de oficio polas direccións provinciais da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou as administracións da Seguridade Social dependentes delas retrotraerán os seus efectos á data en que os feitos que as motiven fosen coñecidos por unhas ou outras.

De as altas seren efectuadas de oficio polas citadas direccións provinciais ou administracións como consecuencia da actuación da Inspección de Traballo e Seguridade Social, os efectos da declaración da alta retrotraeranse á data en que se levase a cabo tal actuación, salvo no caso de que esta fose promovida por orde superior, por instancia das entidades xestoras ou como consecuencia de denuncia, queixa ou petición expresa, caso en que os efectos se retrotraerán á data en que se produciu a orde superior ou a instancia da entidade xestora ou en que tivesen entrada as referidas instancias, denuncia, queixa ou petición.

No entanto, cando a actuación da Inspección de Traballo e Seguridade Social consista nun requirimento de pagamento de cotas ou nunha acta de liquidación elevada a definitiva en vía administrativa pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sempre que se efectuase o ingreso do seu importe, os efectos da alta retrotraeranse, para causaren futuras prestacións, á data de inicio do período de liquidación figurado no requirimento ou acta.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 2064/1995, do 22 de decembro.*

O artigo 20 do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 2064/1995, do 22 de decembro, queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 20. *Formas das liquidacións administrativas de cotas.*

Se por falta de ingreso das cotas debidas en prazo regulamentario procede efectuar a súa reclamación administrativa, a súa liquidación realizarase, segundo corresponda, mediante reclamación de débeda expedida pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou mediante acta de liquidación, concorrente ou non con acta de infracción, practicada pola Inspección de Traballo e Seguridade Social e elevada a definitiva pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, nos supostos, coas formalidades e co alcance que se determinan nos artigos 30 e seguintes do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, e os artigos 61 e seguintes do Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 1415/2004, do 11 de xuño, e demais normativa específica aplicable.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación do Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 1415/2004, do 11 de xuño.*

O Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 1415/2004, do 11 de xuño, queda modificado como segue:

Un. O punto 4 do artigo 54 queda redactado nos seguintes termos:

«4. Cando a débeda coa Seguridade Social non fose aínda liquidada pero fose devengada e transcorre o prazo regulamentario para o seu pagamento, e sempre

que corresponda a cantidades determinables pola aplicación das bases, tipos e outros datos obxectivos previamente establecidos que permitan fixar unha cifra máxima de responsabilidade, será precisa a autorización previa, no seu respectivo ámbito, do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou, de ser o caso, do seu director xeral ou autoridade en quen deleguen.

Cando vencese o prazo regulamentario de ingreso e o responsable do pagamento da débeda coa Seguridade Social presentase documentos de cotización ou se xa emitise contra el reclamación de débeda ou acta de liquidación elevada a definitiva pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, as medidas cautelares poderán ser adoptadas sen máis trámite e practicadas polas unidades de recadación executiva da Seguridade Social.»

Dous. O artigo 74 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 74. *Sancións por infraccións en materia de seguridade social.*

1. O importe das sancións por infraccións en materia de seguridade social cuxa imposición corresponda á Tesouraría Xeral da Seguridade Social liquidarase na resolución que se dite para tal efecto, para o seu ingreso polos suxeitos responsables do seu pagamento, e procederase á súa recadación en vía executiva unha vez que a sanción adquira firmeza en vía administrativa.

2. As resolucións firmes en vía administrativa das entidades xestoras da Seguridade Social que impoñan sancións económicas por infraccións de seguridade social comunicaranse á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, que instará o seu pagamento dos suxeitos responsables mediante a correspondente reclamación de débeda, só para os efectos recadatorios e sen posibilidade de revisión da sanción imposta.»

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor aos tres meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de xuño de 2011.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Trabajo e Inmigración,
VALERIANO GÓMEZ SÁNCHEZ